

hvor grupper og områder i samfundet bliver opgivet, hvor en del af vores børn og unge kommer ud i alvorlig kriminalitet, og hvor en række ordentlige virksomheder går ned og hjem, fordi de ikke kan klare sig i konkurrencen med det kriminelle miljø.

Jeg mener derfor, at vi i dag skal tage beslutningen om, at vi ikke vil finde os i det. Vi skal have en national handlingsplan. Det håber jeg at vi kan få opbakning til i dag.

Kl. 10:14

Formanden:

Tak til fru Line Barfod.

Så er det justitsministeren for besvarelse.

Kl. 10:14

Besvarelse

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gerne takke for, at vi i dag får lejlighed til at diskutere et vigtigt og aktuelt tema og også får lejlighed til at redegøre for de initiativer, som regeringen har iværksat for at bekæmpe den organiserede kriminalitet og for at sætte en stopper for de meget bekymrende skudepisoder, som vi har været vidne til i den seneste tid.

Indledningsvis i denne forespørgselsdebat vil jeg gerne slå fast, at vi naturligvis skal gøre alt, hvad vi kan for at sætte ind over for den organiserede kriminalitet. Det har været regeringens klare linje siden 2001, og som det vil fremgå af mit indlæg i dag, tager politiet den organiserede kriminalitet meget alvorligt. Det tror jeg også kom klart frem, da jeg for en måneds tid siden havde lejlighed til at besvare et samrådsspørgsmål for Retsudvalget om bandekriminaliteten.

Når vi taler om organiseret kriminalitet, taler vi om en form for kriminalitet, der ofte foregår i hensynsløse netværk og sammenslutninger, som ikke skyer noget middel i deres kriminelle virke. Hvad enten den organiserede kriminalitet udmønter sig i handel med narkotika, menneskehandel, grov vold, røverier eller anden form for grov kriminalitet, er der tale om en meget alvorlig kriminalitet og et problem, som kan være meget besværligt og ressourcetrævendende at efterforske for politiet, fordi politiet jo ofte står over for folk med en professionel tilgang til deres kriminelle virke.

Desværre kan vi lige så godt indse, at problemet med organiseret kriminalitet hverken er et forbigående fænomen eller et problem, som bare kan løses nemt og hurtigt. Det kræver et langt og sejt træk med en intensiv politiindsats, hvis

vi skal bekæmpe problemet. Det er også grunden til, at det i de senere år har været et af politiets meget højt prioriterede områder, og at det er et område, som det er nødvendigt konstant at have fokus på.

Hvad består politiets indsats på området så nærmere i? Her vil jeg tage udgangspunkt i politiets særlige indsats over for rockerne. Folketinget vedtog som bekendt i 2003 den såkaldte rockerpakke, som bl.a. indeholdt ændringer af straffeloven og retsplejeloven, så politiet kunne benytte bedre efterforskningsmetoder. Der var bl.a. tale om en udvidet adgang til at benytte civile agenter og mulighed for at hemmeligholde identiteten på politifolk, der har fungeret som agenter. Samtidig blev adgangen til aktindsigt for forsvareren for de tiltalte begrænset bl.a. med henblik på at beskytte anonyme meddelere. Der blev også gennemført en udvidet adgang til konfiskation og til telefon- og dataaflytning.

Rockerpakken fra 2003 gav politiet nogle rigtig gode redskaber til at optrælle, efterforske og presse de danske rockerklubber. Det skal i den forbindelse fremhæves, at det ikke er et krav for at anvende disse efterforskningsredskaber, at der er tale om kriminalitet begået som led i rockerkriminaliteten. Redskaberne kan anvendes bredt i sager om alvorlig kriminalitet, herunder i sager om organiseret kriminalitet.

I forhold til indsatsen over for organiseret kriminalitet vil jeg også pege på rigspolitiets handlingsplan fra 2002 om en intensiveret indsats mod rockerkriminaliteten. Handlingsplanen lægger op til en såkaldt proaktiv og efterretningsbaseret politiindsats. Det betyder bl.a., at politiet uden at afvente konkrete anmeldelser målrettet skal følge og efterforske bandemiljøerne. Med handlingsplanen er der også fokus på at få indsamlet detaljerede oplysninger om de konkrete bander og bandemedlemmer. Det giver politiet et overblik over miljøet, der gør det muligt at følge banderne tæt og få optrævlet de enkelte medlemmers kriminalitet og få dem retsforfulgt.

Et af de tiltag i handlingsplanen, som har vist sig at være meget effektivt mod den organiserede kriminalitet, er den såkaldte Al Capone-model, hvor man populært sagt går efter pengene. Modellen udspringer af, at det helt naturligt vækker undren, at folk, der f.eks. modtager overførselsindkomster, samtidig kan køre rundt i store biler, eje dyre huse og i det hele taget optræde som en anden Al Capone, især når man har en stærk mistanke om, at vedkommendes